

DE REGEL VAN DE KARMEL

—1247—

1

Albertus,
door Gods genade geroepen tot
patriarch van de Kerk te Jeruzalem,
aan de in Christus beminde zonen
B. en de andere eremieten,
die onder zijn gehoorzaamheid bij de
Bron in het Karmelgebergte verblijven:
Heil in de Heer
en zegen van de Heilige Geest.

2

Veelvuldig en op velerlei wijzen
hebben de heilige Vaders ingesteld,
hoe ieder, tot welke orde hij ook
behoort of welke religieuze leefwijze hij
ook gekozen heeft,
in horigheid aan Jezus Christus moet
leven en zich aan hem trouw moet
verknechten vanuit een zuiver hart en
een goed geweten.

3

Echter, omdat jullie ons vragen,
dat wij aansluitend bij jullie plan jullie
een levensvorm aanreiken, waaraan
jullie je voortaan moeten houden,
stellen wij ten eerste dit:

4

dat jullie één van jullie als prior hebben,
die vanuit de eensgezinde instemming
van allen of van het grootste en
verstandigste deel tot deze taak
gekozen wordt, aan wie ieder van de
anderen gehoorzaamheid belooft en
zich beijvert de belofte daadwerkelijk
te onderhouden, met kuisheid en afzien
van eigendom.

5

Plaatsen nu zul je kunnen hebben
in de eenzaamheid of waar ze
jullie gegeven zullen worden,
voor de inachtneming van jullie
religieuze leefwijze passend en
voegzaam, naargelang wat in de
ogen van de prior en de broeders
bevorderlijk is.

6

Voorts dat jullie,
aansluitend bij de ligging van de plaats
die jullie van plan zijn te bewonen,
ieder afzonderlijk afzonderlijke,
afgescheiden cellen hebben, zoals door
de beschikking van de prior zelf en met
de instemming van de andere broeders
of van het verstandigste deel deze
cellen aan ieder worden toegewezen;

7

zo evenwel dat jullie in de
gemeenschappelijke eetruimte
wat jullie gegeven zal worden,
gemeenschappelijk horend naar een of
andere lezing van de heilige schrift,
waar dat voegzaam in acht genomen
kan worden, tot je nemen;

8

en dat het geen enkele broeder
geoorloofd is, tenzij met verlov van de
prior, die het op dat moment zal zijn,
de hem toegedachte plaats te
veranderen of met een ander te ruilen;

9

de cel van de prior sluite aan bij de
ingang van de plaats, opdat hij als
eerste ontmoet wie naar deze plaats
komen, en naar zijn oordeel en
beschikking verder alles verloopt wat
gedaan moet worden.

10

Laten zij ieder afzonderlijk in hun
cellen blijven of in de buurt daarvan,
dag en nacht in de Wijzing van de
Heer zich bezinnend en in gebeden
wakend, tenzij zij met andere
rechtmatige bezigheden bezet zijn.

11

Laten zij die met de clerici de
canonieke uren kunnen zeggen,
deze zeggen volgens de vaststelling van
de heilige Vaders en de goedgekeurde
gewoonte van de Kerk.

Wie dat niet kunnen, zeggen vijftwintig
maal het onzevader in de nachtwaken,
behalve op zon- en feestdagen.
Wij stellen dat in die nachtwaken
het voornoemde aantal wordt
verdubbeld, zodat het onzevader vijftig
maal gezegd wordt.
Ditzelfde gebed worde echter in de
morgenlofprijzing zeven maal gezegd.
Ook op de andere uren worde
eveneens zeven maal achtereem
hetzelfde gebed gezegd, behalve in
de vespers, waarin je het vijftien maal
moet zeggen.

12

Laat niemand van de broeders zeggen,
dat iets zijn eigendom is,
maar alles zij jullie gemeenschappelijk
en aan ieder worde toebedeeld door de
hand van de prior,
dat wil zeggen: door de broeder
die door hem voor deze taak is
aangewezen, voorzover ieder behoeft,
waarbij gelet wordt op leeftijd en
levensbehoeften van ieder afzonderlijk.

13

Ezels echter of muilezels,
voorzover jullie noodzaak dit vereist,
mogen jullie hebben;
en iets van vee- of hoenderteelt.

14

Een gebedsruimte worde, voorzover
het enigermate voegzaam gebeuren
kan, gebouwd in het midden van
de cellen, waar jullie in de vroegte
iedere dag bijeen moeten komen
om de eucharistie te vieren, waar dit
voegzaam gebeuren kan.

15

Behandelen jullie op zondagen ook
of op andere dagen, waar daaraan
behoefte is, het behoeden van de orde
en het heil van de zielen,
waar tevens de overdrijvingen en
tekorten van de broeders, als die bij
iemand worden waargenomen,
worden rechtgezet,
met de liefde als midden.

16

Nemen jullie het vasten in acht,
iedere dag, de zondagen uitgezonderd,
vanaf het feest van Kruisverheffing tot
de dag van de Verrijzenis des Heren,
tenzij ziekte of zwakte van het lichaam
of een andere rechtmatige reden
het raadzaam maken dat het vasten
opgeheven wordt,
want nood breekt wet.

17

Onthouden jullie je van het eten van
vlees, tenzij het genomen wordt als
geneesmiddel bij ziekte of zwakte.
En omdat jullie vaker moeten bedelen
wanneer jullie op tocht zijn,
kunnen jullie, om de gastheren
niet tot last te zijn, buiten jullie huizen
spijzen nemen, met vlees gekookt.
Maar ook is het geoorloofd vlees te
eten op zee.

18

Omdat echter het leven van de mens op aarde een beproeving is en allen die eerbiedig willen leven in Christus, vervolging lijden, jullie tegenstander de duivel bovendien als een brullende leeuw rondgaat zoekend wie hij zal verslinden, zullen jullie allerzorgzaamst je beijveren de wapenrusting Gods aan te trekken, opdat je de hinderlagen van de onvriend kunt weerstaan.

19

Omgord moeten zijn de lendenen met de gordel van de kuisheid. Beschermd moet zijn de borst met heilige overwegingen; er staat immers geschreven: 'Heilige overweging zal je behouden'. Aangetrokken moet worden het harnas van de gerechtigheid, zodat je de Heer je God met heel je hart en met heel je ziel en met heel je kracht bemint en je naaste als jezelf. Genomen moet worden bij alles het schild van het vertrouwen, waarmee je alle vurige pijlen van de ellendeling kunt doven; zonder vertrouwen is het immers onmogelijk God te behagen. De helm ook van het heil moet op het hoofd worden gezet, opdat je het heil verhoopt van de enige Heiland, die zijn volk heel maakt van zijn schendingen. Het zwaard nu van de geest, dat is het woord van God, wone overvloedig in jullie mond en hart. En wat ook maar door jullie gedaan moet worden, het gebeure in het woord van de Heer.

20

Verricht moet worden door jullie iets van werk, zodat de duivel je altijd bezet vindt en niet ten gevolge van je ledigheid enige toegang vermag te vinden om in je ziel binnen te komen. Jullie hebben in deze het onderricht en tegelijk het voorbeeld van de heilige apostel Paulus, door wiens mond Christus sprak en die aangesteld is en gegeven door God als verkondiger en leraar van de volken in vertrouwen en waarheid. Als je hem zult volgen, kun je niet dwalen.

'Moeitevol', zei hij, 'ons afmattend waren wij onder jullie, nacht en dag werkend, om niemand van jullie tot last te zijn: niet dat we daar geen recht op zouden hebben, maar om onszelf als vorm te geven aan jullie, opdat jullie ons uitbeelden.

Want toen wij bij jullie waren, hielden wij jullie dit voor: Als iemand niet wil werken, zal hij niet eten.

Wij hebben immers gehoord, dat er onder jullie rusteloos hun gang gaan met niets aan het werk.

Hun die zo zijn, houden wij voor en bezweren wij in de Heer Jezus Christus, dat zij, in stilte aan het werk, hun brood eten'.

Deze weg is heilig en goed, ga hem.

21

De apostel nu beveelt stilte aan, wanneer hij voorschrijft, dat daarin gewerkt moet worden; en zoals de profeet getuigt: 'Aankweek van gerechtigheid is stilte'; en verder:

'In stilte en hoop zal jullie sterkte zijn'.

Daarom bepalen wij, dat jullie na het bidden van de completen de stilte onderhouden tot de prime van de volgende dag gezegd is.

De andere tijd echter, al hoeft dan de stilte niet zozeer in acht genomen te worden, hoede men zich toch des te nauwlettender voor veelpraterij. Immers, zoals geschreven staat en de ervaring niet minder leert: 'In veelpraterij zal de schending niet ontbreken', en: 'Wie onbezonnen spreekt, wacht verderf'; eveneens:

'Wie veel woorden gebruikt, schendt zijn ziel';

en de Heer in het evangelie:

'Van ieder leeg woord dat de mensen gesproken zullen hebben, daarvan zullen zij rekenschap afleggen op de dag van het oordeel'.

Laat dus ieder een weegschaal maken voor zijn woorden en strakke teugels voor zijn mond, opdat hij niet onverhoeds wankelt en valt in het praten en zijn val ten dode ongeneeslijk is, met de profeet 'zijn wegen bewakend, opdat hij niet misdoet met zijn tong', en zich beijvert de stilte, waarin de aankweek van gerechtigheid bestaat, nauwlettend en behoedzaam in acht te nemen.

22

Jij nu, broeder B., en ieder die na jou als prior wordt aangesteld, beseffen jullie altijd en nemen jullie werkelijk dit in acht wat de Heer in het Evangelie zegt: 'Alwie bij jullie de grotere wil worden, zal jullie dienaar zijn, en alwie bij jullie de eerste wil zijn, zal jullie knecht zijn'.

23

Ook jullie, overige broeders, eer je prior nederig, veeleer aan Christus denkend, die hem aan het hoofd van jullie heeft gesteld, dan aan hemzelf, en die tot de leiders van de Kerk zegt: 'Wie jullie hoort, hoort mij, wie jullie smaadt, smaadt mij', opdat je niet omkomt in het oordeel wegens veronachtzaming, maar jullie vanwege gehoorzaamheid het loon van het eeuwig leven verdienen.

24

Dit hebben wij jullie kort geschreven, daarmee jullie gedragsvorm vaststellend volgens welke je moet leven. Als nu echter iemand meer uitgegeven zal hebben, zal de Heer zelf, wanneer hij terugkomt, het hem vergoeden. Hij gebruike evenwel de onderscheiding, die de leidraad is van de deugden.